

Arrest

nr. 283 669 van 20 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. ORAIBI
Amerikalei 220/28
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 september 2022 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. ORAIBI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"Hierbij meld ik u dat ik de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming beëindig op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

U heeft namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 11 juli 2022 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van vijftien dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker zet in het verzoekschrift het volgende uiteen:

“II. MIDDELEN

Verzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming werd beëindigd aangezien verzoeker geen gevolg zou gegeven hebben aan het aangetekende schrijven dat zou zijn verstuurd op 11 juli 2022 waarin hij werd opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud. Hierop werd de behandeling van het verzoek beëindigd op 18.08.2022.

II.1. M.b.t. de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing

a) Aangaande de motivatie rond het verstuurd aangetekende schrijven dd. 11.07.2022

Verzoeker diende een verzoek tot internationale bescherming in.

Er wordt door het CGVS gesteld dat er een uitnodiging tot persoonlijk onderhoud werd toegezonden naar de gekozen woonplaats van verzoeker op 11 juli 2022. Het is onduidelijk naar welk adres dit zou toegezonden zijn nu de bestreden beslissing naar twee adressen is toegezonden, nl. enerzijds naar de Louizastraat x in Antwerpen en anderzijds naar de Lange Beeldekenstraat x in Antwerpen.

In elk geval heeft verzoeker deze uitnodiging niet ontvangen en was hij niet op de hoogte van het persoonlijk onderhoud zodat hij niet aanwezig kon zijn en het CGVS ook niet op de hoogte kon brengen van zijn afwezigheid.

Het is vreemd dat de uitnodiging waarschijnlijk enkel naar het oude adres van verzoeker werd gestuurd, maar dat de kennisgeving van de bestreden beslissing is overgemaakt aan beide adressen. Dit impliceert dat verwerende partij op de hoogte was van de adreswijziging van verzoeker, maar niettemin de uitnodiging toch enkel aan het oude adres hebben overgemaakt.

Verwerende partij had de plicht om dit element verder te onderzoeken. Men heeft nagelaten dit te doen. Men stelt eenvoudigweg dat verzoeker niet is ingegaan op de uitnodiging en daarom blijk geeft van desinteresse waardoor de behandeling van het verzoek zonder meer wordt stopgezet.

Verzoeker heeft om internationale bescherming verzocht op 03.02.2020. De zaak werd pas op 18.05.2021 overgemaakt aan het CGVS. Al die tijd heeft verzoeker niets van verwerende partij vernomen. Hij kon aldus niet weten dat hij nu opeens zou worden uitgenodigd.

Verzoeker hecht aanzienlijk veel belang aan zijn dossier en is begaan met zijn verzoek en de behandeling van zijn zaak. Doch de houding van verweerder maakt het voor verzoeker onmogelijk om zijn verhaal te doen.

Dit is zeer onredelijk en verwerende partij heeft de elementen in onderhavig dossier niet op een zorgvuldige wijze onderzocht. Het feit dat men de kennisgeving van de bestreden beslissing aan de huidige woonplaats van verzoeker overmaakt, impliceert dat zij wisten van zijn huidige adres.

Verder heeft verzoeker na ontvangst van de bestreden beslissing, onmiddellijk contact opgenomen met het CGVS teneinde na te kijken wat er net was misgelopen en waarom zijn verzoek niet meer verder zou behandeld worden.

Hierbij overhandigde men aan verzoeker een kopie van de enveloppe waarin de brief met uitnodiging stak. Hierop kan worden vastgesteld dat deze brief inderdaad afkomstig was van het CGVS, niet werd afgehaald door de bestemming en is teruggezonden aan de afzender.

Het is nog steeds onduidelijk aan welk adres de uitnodiging werd toegezonden daar de bestreden beslissing hiervan geen gewag maakt en dit verder ook niet opgenomen in de informatie bij Bpost aangaande deze aangetekende zending (stuk 2).

[...]

Hoe kan verwerende partij met dergelijke houding (zonder een onderzoek te voeren!) een pertinente beslissing nemen die gedragen wordt door ernstige en valabele motieven die ratio geven aan de genomen beslissing.

Het grote probleem bestaat erin dat de bestreden beslissing ineens wel werd toegezonden aan verzoeker, maar dat de uitnodiging verkeerdelijk niet aan hem werd toegezonden. Verwerende partij had minstens kunnen nakijken of er via het adres in de Louizastraat x wel reactie kwam van verzoeker doch heeft nagelaten dit te doen.

b) Aangaande de gekozen woonplaats

Verzoeker is op de hoogte van de huidige rechtspraak rond de gekozen woonplaats binnen het Vreemdelingenrecht. Toch kan hij zich niet verzoenen met de bestreden beslissing aangezien deze bijzonder is omwille van het feit dat de bestreden beslissing aan zijn huidig adres werd overgemaakt.

Bovendien is het voor anderstaligen (zonder bijstand van advocaat – wat overigens niet verlicht is) bijzonder moeilijk, vrijwel onmogelijk om een wijziging van het adres zonder meer door te geven aangezien dit een gestandaardiseerd formulier is dat men per aangetekende zending dient over te maken.

Bij nazicht van de website: [...], kan bij de Nederlandstalige versie onder het tabblad documenten inderdaad het gestandaardiseerd document teruggevonden worden om een adreswijziging door te geven. Ditzelfde document is niet vindbaar op de Engelstalige versie van de website. Hooguit kan men via de zoekbalk 'address change' intikken en komt men op een algemene pagina van allerlei vragen waarbij gesteld wordt dat men de adreswijziging inderdaad dient door te geven. Het document is echter niet aanwezig, ook bestaat er geen link die verwijst naar het document. Tot slot lijkt het document in het Engels onvindbaar/onbestaand te zijn via de website.

Hetgeen het voor anderstalige (meer bepaald Engelstalige mensen – en dit is een veel gesproken en vaak begrepen taal) onmogelijk maakt om de adreswijziging op een adequate wijze door te geven. Er wordt immers via de website wel verwezen naar een document, maar dit document is niet bestaande/vindbaar (stuk 5).

Ook het Franstalige deel van de website (stuk 6) verwijst naar het document, maar de Engelstalige versie is gebrekkig en biedt geen antwoorden. Deze pagina ziet er ook substantieel anders uit in vergelijking met de Nederlandstalige (stuk 7) en Franstalige versie.

Dit komt de rechtszekerheid niet ten goede en impliceert dat mensen in de Engelse taal minder goed geïnformeerd zijn en tevens geen gebruik kunnen maken van dezelfde informatie en documenten zoals deze ook op de Nederlandstalige en Franstalige versie van de website worden aangeboden. Zelfs met Google Translate, blijft het zo dat het document onvindbaar is in de Engelse taal.

De verplichting van verzoeker om steeds een adreswijziging door te geven is op die manier uitgehold daar hij zelfs geen informatie/noodzakelijke documenten kan terugvinden op de website.

Het gelijkwaardigheidsbeginsel is in elk geval niet gerespecteerd. Daarbij dient ook nog te worden opgemerkt dat verzoekers op de hoogte moeten kunnen zijn van de verplichtingen die op hen rusten (nl. het doorgeven van adreswijzigingen) en dat zij vlotte toegang moeten hebben tot hun post.

Dit impliceert verder dat deze onderdelen ook moeten worden onderzocht vooraleer men een beslissing tot beëindiging van het verzoek neemt en dat men deze elementen mee moet opnemen in de overwegingen die deze beslissing motiveren.

Dat dit niet terug te vinden in de bestreden beslissing waardoor er aldus ook sprake is van een schending van de motiveringsverplichting dewelke impliceert dat de rechtzoekende dient te kunnen verifiëren op welke overwegingen de beslissing geënt is en welke onderzoeken er werden gevoerd.

c) Schending Richtlijn 2013/32/Eu Van Het Europees Parlement En De Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)

Overweging 25 van de Richtlijn stelt het volgende:

[...]

Artikel 12 van de Richtlijn stelt het volgende:

[...]

Uit de bovenstaande uiteenzetting blijkt dat verzoeker geen toegang had tot noodzakelijke informatie over de procedure en zijn verplichting om elke adreswijziging door te geven aan het CGVS. Nochtans is dit wel een verplichting onder de Procedurerichtlijn die hierin expliciet voorziet zoals blijkt uit de geciteerde bepalingen.

Dat dit een schending is van zowel de Procedurerichtlijn als van het gelijkheidsbeginsel, nu deze informatie wel op de Nederlandstalige en Franstalige platformen is terug te vinden.

d) Schending van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 15 december 1980.

Artikel 39/57-1

[...]

Bovenstaand artikel geeft de wettelijke basis weer waaruit blijkt dat kennisgevingen van beslissingen die een termijn doen ingaan niet per gewone brief kunnen worden overgemaakt.

In onderhavig dossier is de bestreden beslissing overgemaakt per gewone post. Hierdoor voldoet de kennisgeving niet aan de vooropgestelde regelgeving. Dat de beslissing om deze reden in elk geval nietig is en het verzoek opnieuw dient te worden behandeld."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"2. Bewijs attest post: oproeping persoonlijk onderhoud (aangetekende zending)

3. Enveloppe aangetekende zending

4. Enveloppe gewone zending

5. Engelstalige versie website

6. Franstalige versie website

7. Nederlandstalige versie website".

Beoordeling

3. Verweerder heeft in de voorliggende zaak een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek genomen op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet. Dit omdat verzoeker afwezig was op de in de oproepingsbrief vastgestelde datum van het persoonlijk onderhoud (11 juli 2022) en geen geldige reden heeft meegedeeld binnen vijftien dagen na het persoonlijk onderhoud om zijn afwezigheid te rechtvaardigen.

Artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, met name indien :

1° de verzoeker zich niet aanmeldt op de in de oproeping vastgestelde datum en hiervoor binnen een door de Koning bepaalde redelijke termijn geen geldige reden opgeeft".

4. Artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient overeenkomstig artikel 50, § 3, dient in België woonplaats te kiezen.

Zo hij geen woonplaats heeft gekozen wordt de verzoeker geacht woonplaats te hebben gekozen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

[...]

Elke wijziging van de gekozen woonplaats moet bij een ter post aangetekende zending medegedeeld worden aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, alsook aan de Minister.

Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze.

De oproepingen en de aanvragen om inlichtingen kunnen eveneens geldig verstuurd worden naar de gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kunnen de oproepingen en aanvragen om inlichtingen ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeningwijze, onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf."

Artikel 7, § 1, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal (hierna: KB van 11 juli 2003) bepaalt:

"Bovenop de verzendingsprocedure voorgeschreven bij artikel 51/2, zesde lid van de wet stuurt de Commissaris-generaal of zijn gemachtigde ter informatie een kopie van elke verzending zowel per gewone post naar de effectieve woonplaats van de verzoeker om internationale bescherming, indien hij daarover is ingelicht en deze van latere datum is dan de door de verzoeker gekozen woonplaats, als per gewone post, per fax of per e-mail naar de advocaat van de verzoeker."

Artikel 18, § 1 van het KB van 11 juli 2003 stelt:

"Indien de asielzoeker zich [...] niet aanmeldt op de voor het gehoor vastgelegde datum, neemt de ambtenaar nota van zijn afwezigheid.

De regelmatigheid van de kennisgeving van de oproeping tot het gehoor moet worden geverifieerd."

Uit het administratief dossier blijkt duidelijk en ondubbelzinnig dat de gekozen woonplaats van verzoeker zich op volgend adres bevindt: Lange Beeldekensstraat x, 2060 Antwerpen.

Enerzijds stuurde verzoeker via de post het document 'Verklaring: Wijziging gekozen woonplaats', ondertekend op 5 mei 2021 en ontvangen op het CGVS op 10 mei 2021. In deze 'Verklaring: Wijziging gekozen woonplaats' gaf verzoeker aan dat hij zijn gekozen woonplaats wijzigde naar het adres: Lange Beeldekensstraat x, 2060 Antwerpen.

Anderzijds ondertekende verzoeker het document 'Verklaring betreffende woonstkeuze' van 11 mei 2021, waaruit blijkt dat hij zijn gekozen woonplaats wijzigde naar het adres: Lange Beeldekensstraat x, 2060 Antwerpen.

Het administratief dossier bevat geen documenten waaruit blijkt dat verzoeker zijn gekozen woonplaats hierna nogmaals zou hebben gewijzigd.

Bijgevolg werd verzoekers oproeping tot het persoonlijk onderhoud van op 11 juli 2022 (*"Oproeping persoonlijk onderhoud"*, opgesteld op 15 juni 2022) correct via een aangetekende zending naar verzoekers gekozen woonplaats, met name Lange Beeldekensstraat x, 2060 Antwerpen, gestuurd.

Daarnaast blijkt uit het administratief dossier, en in tegenstelling tot wat er in het verzoekschrift wordt beweerd, dat een kopie van deze oproeping eveneens werd verstuurd bij gewone zending naar het adres: Louizastraat x, 2000 Antwerpen.

Uit niets kan blijken dat de kennisgeving van de oproeping tot het persoonlijk onderhoud onregelmatig zou hebben plaatsgevonden.

5. Verzoeker levert in het verzoekschrift uitgebreid kritiek op de verschillen in de Nederlandstalige, Franstalige en Engelstalige versie van de website aangaande informatie over de procedure tot wijziging van de woonplaats.

Daargelaten dat uit de bijgebrachte stukken blijkt dat de verschillende versies van de website inderdaad verschillen bevatten, werd verzoeker tijdens de procedure terdege ingelicht over het belang van de gekozen woonplaats, alsook over de manier waarop deze kan gewijzigd worden (*"Verklaring betreffende de woonstkeuze"* van 26 februari 2020; *"Verklaring betreffende procedure"* van 26 februari 2020, punt 4).

Dit kan overigens blijken uit de vaststelling dat verzoeker zijn gekozen woonplaats in de loop van de procedure heeft gewijzigd (document 'Verklaring: Wijziging gekozen woonplaats' van 5 mei 2021; document 'Verklaring betreffende woonstkeuze' van 11 mei 2021).

Verzoeker kan bijgevolg niet ernstig voorhouden dat hij niet op de hoogte was van de procedure tot wijziging van de gekozen woonplaats, noch dat hij geen toegang had tot deze procedure.

Gelet op wat voorafgaat, kunnen de aangevoerde schendingen van overweging 25 en artikel 12 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en De Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) niet worden aangenomen.

6. Daarenboven kan worden opgemerkt dat verzoeker niet aantoonde dat hij zich in een geval van overmacht bevond.

De oproeping van 15 juni 2022 tot een persoonlijk onderhoud op 11 juli 2022, alsook de kopie van de oproeping van 15 juni 2022 tot een persoonlijk onderhoud op 11 juli 2022 vermeldt *in fine*:

"Indien u niet aanwezig bent, mag ik krachtens artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet uw verzoek om internationale bescherming weigeren. Indien u verhinderd bent gevolg te geven aan deze oproeping, dient u mij schriftelijk, bij voorkeur per aangetekende zending, binnen de 15 dagen na het verstrijken van de datum van het gehoor, een geldig motief voor uw afwezigheid mee te delen."

Overmacht kan slechts het gevolg zijn van een feit gelegen buiten de wil van degene die er zich op beroept. Verzoeker moet al het nodige hebben gedaan om te voorkomen dat het feit waarop hij de overmacht stoelt, zich kon voordoen.

Gelet op het feit dat verzoeker zijn gekozen woonplaats in de loop van de procedure gewijzigd heeft, dient vastgesteld dat hij op de hoogte is van de procedure en tevens het belang inziet van de 'gekozen woonplaats'.

Verzoeker toont niet aan dat hij zich in een positie van overmacht bevond.

7. Waar verzoeker artikel 39/57-1 van de Vreemdelingenwet citeert en stelt dat de bestreden beslissing in onderhavig dossier per gewone post is overgemaakt, gaat hij eraan voorbij dat de bestreden beslissing eveneens werd verzonden bij een ter post aangetekende brief.

De bestreden beslissing 'Beëindiging van de behandeling van het verzoek' van 18 augustus 2022 werd op 22 augustus 2022 correct verstuurd bij een ter post aangetekende brief naar verzoekers gekozen woonplaats, met name Lange Beeldekensstraat x, 2060 Antwerpen.

Daarnaast blijkt uit het administratief dossier dat een kopie van de bestreden beslissing 'Beëindiging van de behandeling van het verzoek' van 18 augustus 2022 op 22 augustus 2022 eveneens werd verstuurd bij gewone zending naar het adres: X, X.

De kennisgeving voldoet wel degelijk aan de vooropgestelde regelgeving.

Bijgevolg wordt de schending van artikel 39/57-1 van de Vreemdelingenwet niet aangenomen.

8. Gelet op wat voorafgaat heeft de commissaris-generaal in toepassing van artikel 57/8 van de Vreemdelingenwet verzoeker op correcte wijze opgeroepen. Verzoeker heeft echter zonder geldige reden geen gevolg gegeven aan de oproepingsbrief.

Verweerder kon bijgevolg op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet met recht beslissen tot beëindiging van de behandeling van de zaak.

9. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS